

◆ PLECAREA DIN CUVÂNT

Gavriil Stiharul

Cuibar de pleoape acoperind o lume
își tremură în beznă gene ostenite -
ce har mi-a dar șoptirea fără nume
să pot visa plecarea din cuvinte?

Nu pot rămâne petale de iubire
din toamnele tăcute în amfore de lut
decât golind dorința de rostire,
gustându-te în moartea din cuvânt.

Nu mi-a fost dată tăcerea oarbă,
căci ochii tăi vorbeau cu ne'nțelese șoapte.
O liniște apoi lăsată să ne soarbă
în steaua speranță din răsărit de noapte.